

Αξιότιμη κυρία υπουργέ,

Παίρνοντας όλο το θάρρος που θα μπορούσε να έχει μία μαθήτρια προς έναν τόσο αξιοθαύμαστο άνθρωπο σαν εσάς, κυρία Κονιόρδου, θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σας τις σκέψεις μου όσο αναφορά την ανάδειξη του σπουδαίου μνημείου του δήμου Αχαρνών, του αρχαίου θεάτρου. Παράλληλα, δεν μπορώ να κρύψω τον ενθουσιασμό μου-είμαι πραγματικά υπερήφανη που αυτήν εδώ τη στιγμή μιλάω στην Υπουργό Πολιτισμού της Ελλάδας μας, γι' αυτό σας παρακαλώ συγχωρέστε με για τυχόν απρέπειες που ξέρω πολύ καλά πως απαγορεύονται όταν μιλάμε σε κάποιον σαν εσάς, αλλά τέλος πάντων θα μου ήταν πιο εύκολο να εκφραστώ σαν «εγώ» παρά σαν κάποιον άλλον που ξέρω πως πρέπει μα μου είναι αδύνατον να μιμηθώ. Πάντως, ειλικρινά πιστέψτε με, θα είμαι συγκρατημένη.

Όντας κάτοικος του Μενιδίου αισθάνομαι ευγνώμων. Ναι, αισθάνομαι. Και δεν το λέω για να το πω, ή επειδή έτσι μου έμαθαν. Το λέω γιατί το νιώθω. Ναι το νιώθω. Όχι για τον πλούτο του, δεν έχει πλούτο το Μενίδι. Με την κυριολεκτική έννοια τουλάχιστον. Μόνο με την κυριολεκτική έννοια δηλαδή, γιατί μεταφορικά έχει και παραέχει. Ξέρετε κάτι κυρία Κονιόρδου; Κάποιοι άνθρωποι, είναι τόσο φτωχοί που το μόνο που έχουν είναι χρήματα. Οι Μενιδιάτες δεν είναι από αυτούς τους ανθρώπους. Οι Μενιδιάτες, έχουν πλούτο ψυχής και αυτό τους αρκεί. Όταν όμως σε ένα οικόπεδο της περιοχής Αχαρνών άρχισαν να γίνονται εκσκαφές για την θεμελίωση 4όροφης πολυκατοικίας ώσπου διακόπηκαν καθώς άρχισε να αποκαλύπτεται τμήμα ενός αρχαίου θεάτρου, τότε ήταν που οι Μενιδιάτες ένιωσαν ζάμπλουτοι. Ήταν ζάμπλουτοι. Είναι ζάμπλουτοι. Είναι και θα είναι. Μα δεν φτάνει να γνωρίζουν μόνο οι ίδιοι για το θέατρο αυτό. Πρέπει να το γνωρίσει ο κόσμος, πρέπει να αναδειχτεί και πιστεύω πως είστε ο μόνος που μπορεί να κάνει κάτι γι' αυτό.

Θα μπορούσα να σας πω κάποια πράγματα για το θέατρο αυτό. Θα το κάνω αφού πρώτα σας ενημερώσω για κάτι άλλο. Θα ήθελα να ξέρετε πως ό,τι σας πω γι' αυτό το θέατρο προέρχεται από έρευνα δική μου. Γιατί αυτό; Γιατί κανείς δεν φρόντισε να μου μάθει τίποτα για το σπουδαίο αυτό θέατρο των Αχαρνών. Τόσο αμελημένο είναι. Μα δεν καταλαβαίνω, πως περιμένουν να μάθουμε εμείς, 'η νέα γενιά' για την πολιτισμική μας κληρονομιά; Δεν μου αρέσει που αναγκάζομαι να ψάξω γι' αυτό. Οφείλω να παίζω την ιστορία του στα δάχτυλα. Δεν συμβαίνει έτσι κι αυτό με στενοχωρεί.

Αυτό που ξέρω πάντως είναι πως αυτό το θέατρο γίνεται συχνά θέμα προς συζήτηση. Να, ας πούμε, πρόσφατα άκουσα τον μπαμπά μου να λέει πως-θα σας τα πω λέξη προς λέξη-« Αν η Ελλάδα συνεχίσει να πηγαίνει κατά διαόλου, αυτό το θέατρο ίσως γίνει η αιτία διάσωσης της» Και μες στο κεφάλι μου γεννιούνται χίλια δυο ερωτήματα που δεν θα βρουν ποτέ απάντηση. Ποιός να σωθεί κι από τι; Η Ελλάδα; Πώς μπορεί ένα θέατρο να σώσει μία ολόκληρη Ελλάδα; Ποιος θα απαντήσει στις ερωτήσεις μου; Τι έχετε να πείτε για όλα αυτά κύριε Μπαλτά; Εε;

Μέχρι στιγμής το μόνο που ήξερα για το αρχαίο θέατρο των Αχαρνών, ήταν η διεύθυνσή του, οδός Σαλαμίνας αριθμός 21, κοντά στη διασταύρωση με την οδό Λιοσίων. Κάνοντας όμως την έρευνα για την οποία σας μίλησα προηγουμένως, βρήκα χιλιάδες πληροφορίες που προφανώς δεν ήξερα. Θα σας τα πω περιληπτικά: όλα άρχισαν λοιπόν από ένα οικόπεδο. Σ' αυτό λοιπόν το οικόπεδο, κάποιιοι θέλησαν να χτίσουν μία τετραόροφη πολυκατοικία, μα αδύνατον! Οι αμφιθεατρικά τοποθετημένοι ορθογώνιοι ασβεστολιθικά

τοποθετημένοι δόμοι που εμφανίστηκαν και διαμόρφωναν σειρές εδράνων, δεν άφηναν από την αρχή αμφιβολία για την ταύτησή του ευρήματος. Οι οικοδομικές εργασίες διακόπηκαν και άρχισε αμέσως η σωστική αναγραφή του οικοπέδου. Κι έτσι όπως άρχισε, έτσι παρέμεινε...όχι, όχι πλάκα κάνω. Δεν παρέμεινε έτσι. Η μέχρι τώρα ανασκαφή έφερε στο φως μία ολόκληρη κερκίδα, πλάτους 5μ(στο δυτικό τμήμα) και 22, (στο ανατολικό τμήμα) με 11 σειρές καθισμάτων από ασβεστολιθικούς δόμους σε ημικυκλική διάταξη. Επίσης, αποκαλύφθηκε και πολύ μικρό μέρος της ορχήστρας σε βάθος 2,3 περίπου μέτρων. Είναι φανερό ότι το υπόλοιπο τμήμα του κοίλου, οι πάροδοι, η ορχήστρα και το σκηνικό οικοδόμημα βρίσκονται κάτω από τα προς βορά κτίσματα και κάτω από τον δρόμο. Αναμένεται να αποκαλυφθούν όταν θα συνεχιστεί η ανασκαφική έρευνα που σταμάτησε το καλοκαίρι του 2007. Μόλις είπα 2007; 2007;;; Εμμ..γκούχου γκούχου, θα ήθελα να το τονίσω αυτό το 2007 και να σας θυμίσω πως έχουμε 20017. Παρόλα αυτά, καταλαβαίνω πως τα έξοδα είναι τεράστια καθώς χρειάζονται 475.950 ευρώ μόνο και μόνο για την απολλοτρίωση.

Τώρα όμως να σας πω κάτι κυρία Κονιόρδου; Δεν είμαι η μόνη που θα σας στείλω γράμμα για να σας “θυμίσω” πως ένα ιδιαίτερα σημαντικό μνημείο έχει μείνει στη μέση. Θα σας στείλουν τόσα παιδιά που κάποια στιγμή θα απαυδήσετε, θα πλήξετε πώς να το πω; Κι όλοι θα σας λέμε τα ίδια. Δηλαδή, για να σας πω την αλήθεια, δεν πιστεύω πως έχει αξία να σας λέω τι έχει ανακαλυφθεί από το θέατρο αυτό μέχρι στιγμής, εξάλλου είναι πράγματα που ήδη γνωρίζετε. Ένα πράγμα μόνο δεν ξέρετε...πως η “νέα γενιά” διψά για μάθηση. Μάθηση όμως ουσιαστική. Να μάθουμε για τους προγόνους μας, να μάθουμε για το παρελθόν μας. Και που ξέρετε; Ίσως ο μπαμπάς μου έχει δίκιο, ίσως αυτό το μνημείο του οποίου την αξία εμείς αγνοούμε σώσει κάποτε την διαρκώς καταστρεφόμενη Ελλάδα.

Με όλον τον σεβασμό, μία μαθήτριά του 1^{ου} Γυμνασίου Αχαρνών

Αριστέα Ζωή Βρεττού, Σχολικό έτος 2016-2017